

talte sig til Gunst for det førstnævnte System og fremsatte forskellige Forslag, som tilsigtede at forsone Modsetningerne, men der viste sig ikke nogen Mulighed for at opnaa en saadan Udjævning. Komitéen var dog af den Anskuelse, at de Stater, der har Toldtariffer, som er utaaelige for andre Lande, og som afslaar at inkludere sig paa Forhandlinger om Nedsættelser, følger en Politik, der er uforenelig med den internationale Konferencens Beslutninger, og uden at Komitéen tør foreslaa disse Lande at forandre deres Politik, har den dog udtalt som sin Anskuelse, at saadanne Lande burde være villige til at undersøge Forestillinger fra Stater, der maatte anse deres Interesser skadede ved de urørlige Tariffer, samt at saadanne Stater, saavidt det maatte være muligt, burde gøre deres Tariffer gældende for længere Perioder. Med Hensyn til Forhandlingstarifferne, det vil sige Enkelttariffer, som kan nedsættes ved Forhandling, eller Dobbelttariffer, var Komitéen enig om at anerkende, at den Forhandlingsmargin, som visse af disse Tariffer indeholdt, var urimelig overdreven, og at den burde reduceres saa meget som muligt, at Tarifforhandlinger som Regel skulde gaa forud for Ikraftsættelse af Tariffer, at Toldtarifferne skulde lægges saa fast som muligt, at Overenskomster skulde indgaaes for en tilstrækkelig lang Periode, samt at iøvrigt Anvendelsen af Forhandlingstarifsystemet ikke skulde udelukke Tariffer, gældende for lange Perioder. Derimod blev et Forslag fra Underudvalget om at forlange, at Toldtariffer, der var forandret ved Forhandling, yderligere skulde undergaa saadanne Ændringer, som var nødvendige for at gøre dem til et harmonisk Hele, ikke vedtaget af Komitéen, der fandt et saadant Forslag uigennemførligt i Praxis.

b. *Behandling som mest begunstiget Nation.* Dette Spørgsmaal hænger meget nøje sammen med det foregaaende. De Stater, som nægter at forhandle om Toldtariffer, betragter Behandling som mest begunstiget Nation som den første Betingelse for en hvilken som helst Traktat, medens den anden Gruppe af Stater betragter denne Klausul som underordnet i Spørgsmaal om Tarifoverenskomster. 1927-Konferencen havde ganske vist udtalt, at enhver Stat selv maatte bedømme, i hvilke Tilfælde og i hvilken Udstrækning Mestbegunstigelsesbehandling burde optages i hver enkelt Traktat, men paa den anden Side havde Konferencen utvivlsomt udtalt sig til Gunst for, at Staterne gensidigt indrømmede Mestbegunstigelsesbehandling. Komitéen har derfor ment, at der uden Tvivl maatte kunne opnaas Enighed om en Grundsætning, der udtalte, at Indrømmelse af saadan Behandling burde være det normale.

1927-Konferencen havde lagt særlig Vægt paa en *Formulering* af Mestbegunstigelsesklausulen, idet denne ofte giver Anledning til Disput med Hensyn til dens Fortolkning og Anvendelse, og har paalagt Underudvalget at formulere et Forslag i saa Henseende.

Det andet Spørgsmaal, som Komitéen har behandlet, er *Undtagelserne* fra Mestbegunstigelsesklausulen:

- (a) Undtagelser med Hensyn til Toldunioner anser Komitéen som traditionsmæssigt anerkendt.
- (b) Kolonial- og Rigs-(Imperial) Præference-Behandling har Komitéen maattet afholde sig fra at udtale sig om paa Grund af Spørgsmaalets politiske Karakter.
- (c) Præference med Hensyn til Stater, mellem hvilke der eksisterer etnografiske, historiske og geografiske Bånd, burde efter Komitéens Mening ikke uden videre anerkendes. Særlige Aftaler og Begrænsninger i saa Henseende skulde præciseres i hver enkelt Traktat.
- (d) For Grænsezoner kunde der gøres Undtagelser.

Komitéen har dernæst drøftet Spørgsmaalet om *Straffeforanstaltninger*, navnlig mod den saakaldte »dumping«, som den raadgivende Komité i Særdeleshed havde anmodet den økonomiske Komité om at undersøge, og enkelte andre Spørgsmaal i Forbindelse med Klausulen.

c. *Flersidig Handling med Hensyn til Reduktion af Toldtarifferne.* Komitéen var paa det rene med, at Tiden ikke var moden hertil, men at det højeste, der kunde opnaas, var Reduktioner paa enkelte Punkter ved specielle Overenskomster, og henviste navnlig til den Fremgangsmaade, man havde fulgt ved Afslutningen af Konventionerne af 11. Juli 1928 om Udførsel af Huder og Skind samt Ben.

2) *Diplomatisk-statistisk Konference.*

Efter at Folkeforbundets Sekretariat og et Underudvalg havde affattet et Forslag til en Konvention om økonomisk Statistik, modtog den danske Regering i April 1928 Indbydelse til at lade sig repræsentere ved den internationale Konference, der skulde sammentræde i November s. A. i Genève. Udenrigsministeriet indhentede Udtalelser fra de interesserede Ministerier og Organisationer, hvorefter Departementscheferne *Adolf Jensen* og *Johannes Dalhoff* udnævntes til at repræsentere Regeringen ved denne Konference. Ifølge en foreliggende Indberetning fra Departementschef *Adolf Jensen* har denne den 14. December f. A. paa Danmarks Vegne underskrevet den samme Dag i Genève afsluttede Konvention angaaende